LA INCEPUTUL UNUI NOU AN DE ACTIVITATE

Clubul sportiv şcolar din Bucureşti păşeşte în cel de al patrulea an de activitate. O activitate încununată de multe succese, rod al condiţiilor minunate create tinerei generaţii de către partid şi guvern.

Încă din primul an de activitate, Clubul sportiv şcolar din Bucureşti, ca formă superioară de pregătire a elevilor cu aptitudini pentru sportul de performanţă, şi-a dovedit din plin eficienţa. Pe plan orăşenesc sau regional, în competiţiile organizate de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, în campionatele republicane rezervate juniorilor, reprezentanţii clubului au avut totdeauna un cuvînt de spus, s-au situat de fiecare dată pe locuri fruntaşe. Unor discipline sportive cu tradiţie în rîndul elevilor ca atletismul, gimnastica, volejul, baschetul, nataţia, li s-au adăugat altele, precum handbalul, boxul, canotajul care, prin exponenţii clubului şi-au cîştigat o largă popularitate în masa tineretului studios din Capitală. Astăzi, clubul a ajuns să se mîndrească cu o serie de talente remarcabile, campioni şcolari sau republicani de juniori, printre care înotătoarele **Florentina Rambosec** (100 şi 200 m bras) şi **Anca Trohani** (100 m spate), gimnasta **Cristina Andriţă** (categoria I senioare), boxerul **Constantin Anton** (categoria uşoară), atleta **Simona Dăscălescu** (înălţime categoria a II-a junioare). În rîndurile clubului figurează însă şi alţi sportivi fruntaşi, printre care canotoarea **Dana Iliescu**, participantă la campionatele europene de canotaj academic de la Londra, gimnastele **Ileana Mihăilescu** şi **Maria Crăciunescu**, handbaliştii **Gheorghe Lighel** şi **Mircea Duca**, baschetbalistele **Elena Pitulescu, Mariana Dumitrescu** şi **Elena Cosmovici**, atleţii **Petre Astafei, Virginia Giulinaru** şi **Afanasie Savin**. Toţi aceştia ca şi mulţi alţii sînt în acelaşi timp elemente disciplinate, cu o bună situaţie la învăţătură, exemple demne de urmat pentru toţi cei aproape 400 de membri ai Clubului sportiv şcolar Bucureşti.

Inaugurăm noul an sub cele mai frumoase auspicii. Avem la dispoziţie o serie de baze sportive pe care membrii clubului se vor putea pregăti în condiţii optime. Dispunem de un activ de antrenori şi profesori de educaţie fizică cu o bogată experienţă, recunoscuţi totodată ca buni pedagogi, oameni care ştiu să muncească cu elevii, să le insufle dragoste pentru sport, să-i supravegheze la învăţătură, să le îndrume atent paşii în viaţă. Rîndurile clubului se vor mări cu alţi şi alţi tineri, foşti membri ai celor două şcoli sportive de elevi, care sînt dornici să urce încă o treaptă pe drumul atît de frumos al măiestriei.

Ca şi în anii precedenţi, din programul clubului nu vor lipsi manifestaţii cu caracter cultural-educativ. Astfel, chiar în cursul acestui an, sportivii noştri vor vizita o serie de mari întreprinderi din Capitală — unde vor învăţa să preţuiască şi mai mult pe cei care prin munca lor la strung sau la forjă, la turnătorie sau la diferite agregate îşi aduc contribuţia la desăvîrşirea construcţiei socialiste în scumpa noastră patrie.

Elevii noştri vor vizita, de asemenea, muzeul de Istorie a Partidului, prilej fericit pentru a cunoaşte şi aprofunda aspecte legate de lupta clasei muncitoare, condusă de partid, pentru libertate şi o viaţă mai bună, pentru eliberarea ţării de sub robia capitalistă, pentru pace. Vizitarea unor întreprinderi şi muzee, a unor expoziţii va fi continuată şi cu prilejul unor deplasări pe linie competiţională.

Pentru a dezvolta gustul elevilor noştri pentru artă şi cultură, vom organiza audiţii cu participarea unor figuri reprezentative în lumea muzicală ca **Ion Voicu, Radu Aldulescu, Valentin Teodorian** şi **Magda Ianculescu etc.** Vom viziona, de asemenea, spectacole de teatru şi filme cu teme educative.

Excursiile — alt capitol important în activitatea clubului — vor fi organizate în scopul cunoaşterii frumuseţilor patriei, a trecutului de luptă şi de muncă al poporului nostru.

Iată, aşadar, cîte lucruri frumoase se pot spune acum la începutul unui nou an de activitate, cîte proiecte sînt pe cale de înfăptuire. Prin grija părintească a partidului şi guvernului, toate aceste proiecte vor prinde viaţă. Elevii noştri au tot ce le trebuie pentru a învăţa bine, pentru a se dezvolta într-un spirit sănătos, al ataşamentului faţă de cuceririle clasei muncitoare, al patriotismului, al dorinţei de a deveni constructori de nădejde ai vieţii noastre noi.

MIHAI NICULESCU
preşedintele Clubului sportiv şcolar Bucureşti

Ştefan Popovici în timpul unui concurs.

Ştefan Popovici pe locul II la concursul „Marele premiu al oraşului Brno"

În fiecare an un număr important de trăgători de talere şi skeet participă la tradiţionalul concurs dotat cu „Marele premiu al oraşului Brno" din R. S. Cehoslovacă. Acum cîteva zile reprezentativa ţării noastre la skeet s-a înapoiat în ţară aducîndu-ne un frumos rezultat: locul 2 cucerit prin trăgătorul Ştefan Popovici, într-o întrecere pasionantă, în care au evoluat sportivi cunoscuţi din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Română, Austria, Elveţia şi R. F. Germană.

Iată ce ne-a declarat maestrul sportului Ştefan Popovici despre întrecerile de la Brno: *„Cu mai multă concentrare şi stăpînire de sine, puteam să cuceresc primul loc de care mă desparte doar un punct. Am fost însă exagerat de emoţionat, lucru care mi se întîmplă pentru prima dată. Condiţiile de tragere au avut şi ele oarecare influenţă. Aparatele de aruncat talerele, de pildă, nu produc zgomot ca cele de la poligonul nostru şi de multe ori aruncarea talerelor ne-a surprins. Primul loc în clasament a fost ocupat de Dvorak (R. S. Cehoslovacă) cu 144 talere din 150 posibile. Pentru locul 2 s-a făcut baraj între mine şi Herman (R.S. Cehoslovacă) amîndoi avînd cîte 143 talere. După prima serie de 25 de focuri iar eram la egalitate, amîndoi lovind toate talerele. În seria a doua eu am lovit 22, iar Herman 21. În felul acesta mi-am asigurat locul 2. Ceilalţi concurenţi romîni, I. Albescu şi D. Danciu, au ocupat locurile 7 şi respectiv 9, cu 137 şi 136 talere lovite. Concursul a fost dotat cu numeroase premii. Astfel, primul clasat a primit o armă cu 4 rînduri de ţevi, 1000 de cartuşe şi o cupă de cristal. Pentru locul 2 organizatorii au acordat, de asemenea, o armă cu două rînduri de ţevi (pentru skeet şi talere aruncate din şanţ) şi o cupă. După terminarea concursului trăgătorii au luat parte la o vînătoare colectivă de potîrnichi, care a fost destul de fructuoasă. S-au împuşcat peste 300 bucăţi".*

Rezultatele obţinute de trăgătorii noştri la concursul de la Brno ne îndreptăţesc să credem că la campionatele republicane de care ne mai despart doar cîteva zile, ei vor fi la înălţimea cerinţelor.

REZULTATE MEDIOCRE ÎN ULTIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI CAPITALEI

Sîmbătă şi duminică trăgătorii bucureşteni s-au întrecut pe poligonul Tunari în ultima etapă a campionatului Capitalei, etapă care a constituit şi o ultimă verificare a sportivilor înaintea campionatelor republicane. Cea mai bună comportare de-a lungul celor patru etape au avut-o trăgătorii dinamovişti, care au prezentat un lot omogen, bine pregătit din punct de vedere tehnic, asigurîndu-şi astfel primul loc în clasamentul general şi cucerind în acelaşi timp cele mai multe titluri de campioni ai Capitalei. Pentru preocuparea de care au dat dovadă faţă de secţiile de tir merită, de asemenea, să scoatem în evidenţă cluburile C.C.A. şi Ştiinţa.

Din punct de vedere al rezultatelor individuale, cu unele excepţii (P. Mocuţă, N. Rotaru, M. Rusescu, M. Ferecatu, C. Antonescu, S. Dănescu, Ana Goreti, Mariana Müller, T. Jeglinski, Ene Drăgan) ele au fost nesatisfăcătoare faţă de cerinţele actuale. La armă liberă calibru redus 3x30 focuri senioare, de pildă, numai 5 concurente au reuşit să depăşească 800 p. Un alt aspect negativ al întrecerilor din ultima etapă l-a constituit şi atitudinea echipei feminine Metalul, care deşi era prima în clasament după trei etape, de data aceasta nu s-a prezentat la concurs. Este de datoria clubului Metalul să analizeze temeinic acest lucru. Semnalăm, de asemenea, slaba preocupare a federaţiei de specialitate pentru punerea la punct a poligonului Tunari în vederea campionatelor republicane. (Instalaţiile de la pistol viteză se defectează foarte des, iar semnalizatoarele sună încontinuu).

Iată rezultatele: *armă liberă calibru redus 3x30 focuri senioare poziţia culcat:* 1. Victoria 862 p; 2. Dinamo 858 p; 3. Ştiinţa 857 p. *Poziţia în genunchi:* 1. Victoria 834 p; 2. Ştiinţa 825 p; 3. Dinamo 808 p. *Poziţia în picioare:* 1. Victoria 757 p; 2. Dinamo 717 p; 3. Ştiinţa 694 p. *Pe trei poziţii:* 1. Victoria 2.453 p; 2. Dinamo 2.383 p; 3. Ştiinţa 2.376 p. *Armă liberă calibru redus 3x40 focuri seniori poziţia culcat:* 1. C.C.A. 1.564 p; 2. Ştiinţa 1.554 p; 3. Dinamo 1.544 p; *poziţia în genunchi:* 1. Dinamo 1.495 p; 2. Ştiinţa 1.492 p; 3. C.C.A. 1.487 p. *Poziţia în picioare:* 1. C.C.A. 1.406 p; 2. Dinamo 1.389 p; 3. Victoria 1.387 p. *Pe trei poziţii:* 1. C.C.A. 4.457 p; 2. Dinamo 4.428 p; 3. Ştiinţa 4.381 p. *Pistol liber:* 1. Dinamo 2.126 p; 2. C.C.A. 2.084 p; 3. Ştiinţa 2.050 p. *Pistol viteză:* 1. Dinamo 2.280 p; 2. Metalul 2.210 p; 3. C.C.A. 2.175 p. *Clasament general după patru etape:* 1. Metalul 8.958 p; 2—3. Dinamo şi C.C.A. cîte 8.836 p; 4. Sănătatea 8.640 p; 5. Voinţa 8.400 p; 6. Ştiinţa 8.138 p. *Clasamentul absolut al campionatului Capitalei pe echipe se prezintă astfel:* 1. Dinamo 6,5 p; 2. C.C.A. 13,5 p; 3. Metalul 16 p; 4. Ştiinţa 16 p; 5. Progresul 24 p; 6. Voinţa 24 p. Titlurile de campioni ai Capitalei pe echipe au fost cîştigate de: Metalul (pistol viteză), Dinamo (pistol liber, armă liberă senioare poziţiile culcat, genunchi, picioare şi trei poziţii), C.C.A. (armă liberă seniori poziţiile genunchi, picioare şi trei poziţii), Ştiinţa (armă liberă seniori, poziţia culcat).

PAUL GORETI
antrenor

Cum rămîne cu banii?

Chiar dacă n-aţi fost pe stadionul Giuleşti în ziua cînd trebuia să se desfăşoare meciul dintre Rapid şi Record Mediaş din cadrul campionatului feminin de handbal în 7 şi deci nu sînteţi unul dintre cei păcăliţi cu această ocazie, ştiţi, desigur, ce s-a întîmplat atunci: cu puţin timp înainte de începerea meciului, Rapid a anunţat că... nu mai joacă! Motivul? Îi lipsea o jucătoare, Ana Stark, care era plecată în R.S. Cehoslovacă împreună cu echipa Ştiinţa şi nu se întorsese încă. Fără îndoială, Ana Stark este o jucătoare de bază în echipa Rapidului, dar nu se răstoarnă pămîntul dacă într-un meci lipseşte din formaţie. În fond, se poate întîmpla ca un jucător să devină indisponibil şi din alte motive decît acela că în momentul respectiv îi lipseşte din ţară. Şi ce facem în situaţia aceasta? Nu se mai joacă meciuri, nu se mai desfăşoară campionate? Nu se mai practică poate nici sportul respectiv?

La Rapid cam aşa s-au petrecut lucrurile: nu e Ana Stark, nu se joacă handbal! Că handbalistele din Mediaş bătuseră drumul pînă la Bucureşti, că se cheltuise o sumă frumuşică de bani, că publicul aştepta cu sufletul la gură începerea meciului, care marca totodată — rugăm reţineţi — deschiderea campionatului, toate acestea s-au dovedit argumente slabe, care n-au rezistat în faţa conducerii secţiei de handbal a clubului Rapid.

După părerea noastră, Rapid trebuia să piardă meciul prin forfait şi trebuia să primească şi o pagubă pentru atitudinea avută. Biroul Federaţiei de handbal, lăsîndu-se însă convins de argumentele Rapidului, a decis reprogramarea meciului pentru ziua de 4 octombrie.

Hotărîrea e... hotărîre. Deci la 4 octombrie vom vedea meciul care ar fi fost logic să se joace în ziua cînd a fost programat iniţia oară: la 28 august. Se mai pune însă o problemă: cu acest meci programat şi lăsat baltă s-au cheltuit peste 3.000 de lei. I-a cheltuit Record Mediaş cu deplasarea la Bucureşti. Ca să nu se irosească alţi 3.000 de lei cu rejucarea meciului — şi mai ales să nu-i cheltuiască Record Mediaş, care n-are nici o vină — F.R.H. a găsit o soluţie acceptabilă: tot vin mediaşencele la Bucureşti pentru un alt meci cu altă echipă, mai stau două zile şi susţin şi întîlnirea cu Rapid. În felul acesta nu se mai fac cheltuieli suplimentare cu transportul. Rămîn-e cazarea şi masa, pe care le va plăti Rapidul.

După cum se vede, Record Mediaş nu rămîne în pagubă decît cel mult cu... meciul. Paguba — cazarea şi întreţinerea — o suportă Rapidul. Dar din ce bani? Din banii mişcării sportive? Aşa ceva nu e permis. Şi dacă s-a socotit că vina Rapidului nu e chiar aşa de mare, să vedem cine a produs toată încurcătura, în urma căreia s-au aruncat nişte bani pe fereastră?! Fără îndoială că totul a pornit de la indisciplina echipei Ştiinţa Bucureşti, care şi-a permis să-şi lungească turneul, deşi ştia că începe campionatul. Măsura luată de Federaţia de handbal de a da meci pierdut Ştiinţei prin neprezentare în partida pe care trebuia s-o susţină în aceeaşi zi cu C.S.M. Sibiu este justă. Dar e incompletă. Ştiinţa trebuie să suporte şi pagubele materiale. Şi mai precis, nu clubul Ştiinţa, din fondurile sportive, ci oamenii care au crezut că se pot juca cu disciplina printre care, desigur, şi antrenorul federal N. Nedef, care a fost învestit cu calitatea de conducător al echipei Ştiinţa în acest turneu.

JACK BERARIU
VASILE GODESCU

MARATONISTUL

Săptămîna trecută, în parcul Progresul. Parcă într-o joi. Încerc o fotografie. Pe pista de atletism. În turnantă. Dacă mai întîrziu un minut soarele o să cadă dincolo de centura cu umbre.

Prima declanşare nu mi se pare grozavă. Am impresia că Rodica Munteanu a mascat-o pe Maria Mihai. Şi nu se cade: un „12,5" mascat de un „13,4" !

„Vă rog încă un start, fetelor!" Aştept. Un minut. Am ajuns la „pe locuri". Acum aşteaptă fetele. Şi cînd să spun „start" (după... „sînt gata"), iată că apare în trombă un alergător. Se răsteşte: „Liber la coardă!" Fetele se dau la o parte. Aproape speriate. Alergătorul trece tanţoş. Nici că-i pasă.

...Între timp umbrele s-au lungit şi au cuprins turnanta. Liniile porţii de rugbi s-au întins şi ele pe gazon. E cam tîrziu. Am să renunţ la fotografie... Dar iată-l pe alergătorul cu pricina. A încetinit. Se opreşte. Tot zîmbind.

— Îmi faci greutăţi, tovarăşe fondist...

— Nu puteam altfel. Eram la temă. 72 curat pe 400. Lucrez la ritm...

— Şi pe ce distanţe alergi?

— Între 5000 şi maraton.

— Cum te cheamă?

— Moldovan Vasile. Am categoria a II-a. La 25 de ani, pentru maraton, tot e ceva. Nu?

— Cum să nu. Şi te antrenezi mult?

— Azi am făcut numai „douăjdemii"... Is de noapte.

— Unde lucrezi?

— La I.T.B. Electrician. Am zece vagoane în grijă.

— Şi n-ai să fii obosit?

Carnet de reporter

— Auzi vorbă. Drept să vă spun, cînd sînt de noapte şi vin de la antrenament, mi-e parcă de 10 ori mai uşor. Am la depou un tovarăş mai bătrîn care nu crede că vin de la alergare. Spune că beau la cafele.

...Vasile mai are un 400 în „72". Şi porneşte cu pas egal, imperturbabil. Pe partea opusă, însă, întîlneşte un obstacol natural nepreväzut. Ghiuzelea cade chiar pe pistă dintr-un plăcaj în forţă. „Liber la coardă" nu mai are nici un efect, dar Vasile nu ocoleşte. Tema-i temă. Sare ca peste groapa cu apă.

Mă apropii de antrenorul Petcu.

— Ce-mi puteţi spune despre Moldovan?

— Nu prea multe. Rare ori mi-a fost dat să întîlnesc un mai mare îndrăgostit de sport. „...Bine Vasile! Tot „72!"... Pentru el sportul e, cum să-ţi spun, o necesitate vitală un fapt intrat în obişnuinţă.

Vasilică s-a apropiat. Pare că a prins sensul ultimelor cuvinte:

— Şi uite că nu pot. Duminică aş fi vrut să fiu aici, că sub 3 ore la maraton nu-i glumă... Dar ce, parcă poţi să te-nţelegi cu nevasta? Spune să mergem la Parada circului, că e o grozăvie...

— Şi ţie nu-ţi place?

— Auzi vorbă! Dar vreau să mă las cît mai grea... Ca să pot veni şi luni şi marţi, la rînd.

Vasile porneşte spre casă alergînd. Ca un maratonist ce se respectă. Aleargă cîţiva paşi cu capul înfors. Îi strigă antrenorului: „Nea Traiane, vezi, poate te mai gîndeşti pentru miercuri. O convocare. Să am ceva la mînă. O îmbrobodim, fii pe pace..."

IOAN CHIRILA